

C İ H A D

Kur'an-ı Kerim'de Allah yolunda savaşmak emredilmiş,[1] saldırganlara karşı [2] savunma durumu olarak [3] cihad farz kılınmıştır.[4]

Haram ayları olan Zilkade,Zilhicce,Muharrem,Receb aylarının dışında,[5] toplu olarak,[6] zulmetmeksizin [7] savaşa teşvik edilmiştir.[8]

Savaş esnasında nöbet tutma,ibadetle nitelendirilmiş,[9] Birlik-Berberlik [10] ve samimiyet içerisinde,[11] düşmana karşı kuvvet hazırlanması gerektiği [12] bildirilmiştir.

Mal,[13] hem mal ve hem canlarıyla savaşanların üstünlüğü [14] bildirilmiş,Allah tarafından mükâfatlandırılacakları müjdesi verilmiştir.[15] Ve bu kişilerinde kendileri için savaşmış olduklarına işaret edilmiştir.[16]

Bu konuda gevşeklik gösterilmemesi,[17] uyanık olunması,[18] Mü'minlerin birbirleriyle çatışmaması,[19] zulme karşı koymak,ehli kitabın yanlışı terketmesi,savaşılma veya cizye vermeye mecbur bırakılma [20] gibi bir çok hikmete binaen cihad emredilmiştir.

-Kuranda Kâfir ve münafıklara uymayın,diğerinde onlarla cihad edip,sert davranın [21]ifadeleri yer alır. Zıd gibi görünen bu mâna konusunda Bediüzzamanın talebelerinden Feyzi abi Al-i İmrandaki Rasihler,[22]her asırda bu farklı âyetleri Tevcih edip,tevcihatta bulunurlar,der.

Buradaki amaç;ne insanları köle yapmak,nede dini teklif ile hürriyetlerini selb etmek değildir.

Zira gerçek hürriyet;Dinin boyunduruğundan çıkmak değil,dinin emir ve yasaklarının,teklifinin altına girmek iledir. Aksi takdirde;bir kadını,bir kocanın baskısından kurtarmak amacıyla,bir çok kocalara esir etmek gibi olur.

Allahın boyunduruğunda bulunan hürdür.O'nun boyunduruğundan çıkan züldür.

Vahşi bin Harb Hz. Hamzayı öldürünce hür olacaktı. Ancak sonuçta hürriyetini dine;amcasını öldürdüğü Hz. Muhammedin dinine teslimiyette buldu. Gerçek hürriyetine kavuştu.

Dinin ve Allahın boyunduruğundan çıkanlar,insanlar ve onların fikirleri sayısınca boyunduruk altına girmiş olurlar.

“Din hayatın hayatı,hem nuru hem esası. İhya-yı dinle olur,şu milletin ihyası.”

Cihadda Allahın boyunduruğuna teslim etme ve teslim olma vardır.

Tarih buna en büyük ve en güzel şahiddir.

İki yüzün üzerinde Cihad ve ona teşvik eden Hadis mevcuttur. [23]

Bunların bir kısmı:-964 - Tirmizî'nin rivayetinde şu ziyade mevcuttur: "Gerçek mücâhid, nefsiyle cihad edendir." Fedâiu'l-Cihad 2, (1621).

-974 - Ebu Ümâme (radiyalahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular:"Ümmetimin seyahati Allah yolunda cihaddır." Ebu Dâvud, Cihad 6, (2486).

-977 - Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: Rasûlullah buyurdu ki: "Kâfır ile onu öldüren ebediyyen cehennemde bir araya gelmezler, keza bir kulun karnında, Allah yolunda (yutulmuş olan) tozla cehennem ateşi bir araya gelmezler, keza, bir kulun kalbinde imanla hased bir araya gelmezler." Müslim, İmâret 130, 131, (1891); Ebu Dâvud, Cihad 11, (2495); Nesâî, Cihâd 8, (6,12-14); İbnu Mâce, Cihâd 9.

-979 - Hz. Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Allah iki kişi hakkında güler: Bunlardan biri diğerini öldürmüş olduğu halde ikisi de cennete gider. Bunlardan diğeri, Allah yolunda cihad eder ve şehid olur. Allah katile mağfiretini ulaştırır, o da Müslüman olur, sonra Allah yolunda cihâda katılır ve şehid olur (Böylece her ikisi de Cennette buluşurlar)." Buharî, Cihâd 28; Müslim, İmâret 128,129, (1890); Muvatta, Cihâd 28, (2, 460); Nesâî, Cihâd 37, (2, 38); İbnu Mâce, Mukaddime 13, (191).

-1001 - Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:"Emîriniz, fâzıl veya fâcir her nasıl olursa olsun, (onun emri altında) cihad etmeniz size farzdır. Keza, namazı da fâzıl veya fâcir ve hatta kebâir işlemiş bile olsa her Müslümanın, arkasında kılması bütün Müslümanlara farzdır." Ebu Dâvud, Cihâd 35, (2533).

-1002 - Hz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Müşriklere karşı mallarınızla, canlarınızla ve dillerinizle cihad edin." Ebu Dâvud, Cihâd 18, 2504); Nesâî,Cihâd 1, (6, 7).

-1012 - Ka'b İbnu Mâlik (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) gazveye çıkmaya karar verdiği zaman, şaşırtarak başka bir zan uyandırır ve: "Harb bir hiledir" derdi." Ebu Dâvud Cihad 101, (2637); Buharî, Cihad 157; Müslim, Cihâd 18, (1740).

-1013 - Muâz İbnu Cebel (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:Gazve iki çeşittir: Birincisi kişinin Allah'ın rızasını aramak için yaptığı gazvedir. Bu maksadla gazve yapan imama da itaat eder, en kıymetli şeyini harcar, ortağına kolaylık gösterir, fesaddan kaçınır. Bunun uykusu da uyanıklığı da tamamen kendisi için ücret olur. Bir de övünmek, riyâkârlıkta bulunmak ve kendini satmak için savaşıyor, imama isyan eden, arzda fesad çıkararak kimse vardır. Böyle gazveden asgarî ücreti bile elde edemez." Ebu Dâvud, Cihad 25, (2515); Nesâî, Cihad 46, (6, 49); Muvatta Cihad 18 (2, 466).

-1016 - Ebu Musa (radiyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e, şecaat olsun diye veya hamiyet (kavmi, ailesi,dostu) için veya gösteriş için mukâtele eden kimseler hakkında sorularak bunlardan hangisi "Allah yolunda"dır? dendi. Resûlullah: "Kim, Allah'ın kelamı yücelsin diye mukâtele ederse, o Allah yolundadır" diye cevap verdi." Buharî,

Cihad 15, Hums 10, İlm 35, Tevhid 28; Müslim, İmâret 149,(1904); Tirmizî, Fedâilu'l-Cihâd 16, (1646); Ebu Dâvud, Cihâd 26, (2517); Nesâî, Cihâd 21; İbnu Mace, Cihâd 13, (2783).

-4195 - Büreyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm onaltı gazve yapmıştır." Buhari, Megazi 89, 1, 77; Müslim, Hacc 218, (1254), Cihad 147, (1814); Tirmizi, Cihad 6, (1676).

-4196 - Müslim'in rivayetinde: "(Büreyde radiyallahu anh) Resûlullah'la birlikte onaltı gazveye katıldığını söyler." Müslim, Cihad 146, 147, (1814).

-4197 - Yine Müslim'in bir rivayetinde: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ondokuz gazve yaptı, bunlardan sekizinde savaştı" denmektedir. Müslim, Cihad 146, (1819); Buhari, Megazi 87.

-4200 - İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor:"Bana Ömer İbnu'l-Hattab radiyallahu anh anlattı. Dedi ki: "Bedir günü olunca, Aleyhissalatu vesselam müşriklere bir baktı. Onlar bin kişiydiler. Halbuki ashabı üçyüzdokuz kişi. Hemen kibleye yönelip, ellerini kaldırdı. Rabbine sesli olarak şöyle dua etmeye başladı:"Ey Allahım! Bana vaadettiğin (zaferi) yerine getir. Allahım! Bana zafer ver! Ey Allahım, eğer ehl-i İslam'ın bu bölüğünü helak edersen artık yeryüzünde sana ibadet edilmeyecek!"Ellerini uzatmış olarak yakarmalarına öyle devam etti ki, rıdası omuzundan düştü. Bunu gören Ebu Bekir radiyallahu anh yanına gelerek rıdasını aldı omuzuna attı, sonra arkasından yaklaşıp: "Ey Allah'ın Resûlü! Rabbine olan yakarışın yeter. Allah Teala Hazretleri sana vaadini mutlaka yerine getirecek!" dedi. O sırada aziz ve celil olan Allah şu vahyi inzal buyurdu: "Hani siz Rabbinizden imdâd taleb ediyordunuz da O da: "Muhakkak ki ben size meleklerden birbiri ardınca bin(lercesi ile) imdad ediciyim" diyerek duanızı kabul buyurmuştur" (Enfal 9). Gerçekten Hak Teala Hazretleri o gün melerlerle yardım etti." Müslim, Cihad 58, (1763); Buhari, Megazi 4; Tirmizi, Tefsir, Enfal (3081); Ebu Davud, Cihad 131, (2690).

-4209 - İbnu Ömer radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm Beni'n-Nadir hurmalığını kesti ve yaktı. Bu hurmalığa el-Büreyre deniyordu. Büreyre hakkında Hassan İbnu Sabit radiyallahu anh şöyle demişti:"Büreyre'de tutuşan yangın, Beni Lüey reislerine ehemmiyetsiz geldi." Ebu Süfyan İbnu'l-Haris İbni Abdilmuttalib ona şöyle cevap verdi: "Allah bu yapılanı (yangını) devam ettirsin. -Büreyre'nin etrafını da cehennem yaksın. Yangından hengimizin uzakta olduğunu bileceksin.- Mekke, Medine'den hangisinin zarardide olduğunu göreceksin." Müslim'in rivayetinde şu ziyade var: "Şu ayet bu hadise hakkında nazıyl olmuştur: "İnkarcı kitap ehlinin yurtlarında hurma ağaçlarını kesmeniz veya onları kesmeyip gövdeleri üzerinde ayakta bırakmanız Allah'ın izniyledir. Allah yoldan çıkanları böylece rezillğe uğratar" (Haşr 5). Buhari, Megazi 14, Hars 6, Cihad 154, Tefsir, Haşr; Müslim, Cihad 29, (1746); Tirmizi, Tefsir, Haşr (3298); Ebu Davud, Cihad 91, (2615).

-4245 - Ebu zabyan anlatıyor: "Üsame İbnu zeyd radiyallahu anh'ı dinledim, diyordu ki:"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bizi huruka'ya gönderdi. Sabah baskını yapıp hezimete uğrattık. Ben ve Ensardan biri, Hurukalı bir adama rastladık. Adama galebe çalmıştık. Lailahe illallah dedi. Adam bunu söyler söylemez Ensari savaşmayı bıraktı, ben devam ettim ve mızrağımı saplayıp öldürdüm. Medine'ye geldiğimiz zaman benim yaptığım, Resûlullah'ın

kulağına ulaşmış. (Beni çağırttı ve:) "Ey Usâme! Sen, lailahe illallah dedikten sonra adam mı öldürdün?" diye sordu. Ben: "O bunu, canını kurtarmak için söyledi" dedim. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Sen onu Lailahe illallah dedikten sonra öldürdün mü?" dedi. Bu cümleyi o kadar çok peşpeşe tekrar etti ki, keşke bugünden daha önce müslüman olmasaydım (müslüman olarak böyle bir cinayeti işlememiş olurdum) diye temenni ettim." Buhari, Diyat 2; Müslim İman 158, (96). Ebu Davud, Cihad 104, (2643). Müslim'in Cündeb'ten kaydettiği bir diğer rivayet şöyle: "Sen Lailahe illallah diyeni öldürdün mü? Kıyamet günü Lailahe illallah gelince ona nasıl hesap vereceksin?" Bunu ona çok tekrarlardı."

-4492 - İmran İbnu Husayn radiyallahu anhüma anlatıyor: ""Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Ümmetimden bir grup (taife), hak üzerine savaşmaya devam edeceklerdir. Onlar kendilerine meydan okuyanlara karşı muzafferdirler. Öyle ki, bunların sonuncuları Mesih-Deccal'le de savaşır." Ebu Davud, Cihad 4, (2484).

-4984 - İbnu Ömer radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:"Yahudilerle savaşacak ve onları öldüreceksiniz. Öyle ki taş dahi: "Ey müslüman! işte yahudi, arkamda (saklandı), gel, öldür onu!" diyecek." Buhari, Cihad 94, Menakıb 25; Müslim, Fiten 79, (2921); Tirmizi, Fiten 56, (2237).

Risale-i Nurlarda Bediüzzaman Cihad ve Anarşi konularında şu tesbitleri yapmaktadır:"Cihad ve hem gazâyâ, bagy ismi takılmış. Esaret-i hayvanî, istibdad-ı şeytanî; hürriyet nam verilmiş. Zıdlarda emsal olmuş, suretlerde tebadül, isimlerde tekabül, makamlarda becayiş-i mekânî.

Eski zamandan beri istiklal-i İslâm'ın bekası, hem Kelimetullah'ın il'lâsı için, farz-ı kifaye-i cihadı; o lâzime-i diyanet

Deruhde ile, kendini yekvücut-u vahdanî, İslâm'ın âlemine fedaya vazifedar, hilafete bayrakdar görmüş olan bu devlet, Şu millet-i İslâm'ın felâket-i mazisi, getirecek de elbet İslâm'ın âlemine saadet ve hürriyet."[24]

"Bediüzzaman'ın bu hali de, bütûn İslâm mücahidlerine ve umum Müslümanlara bir örnektir. Yani, cihad ile ubudiyet ve takvayı beraber yapıyor; birini yapıp, diğerini ihmal etmiyor. Cebbar ve zalim din düşmanlarının plânıyla hapishanelere sevk edilip, tecrid-i mutlakta ve gayet soğuk bir odada bırakılması ve şiddetli soğukların ve hastalıkların ızdırabları ve titremeleri ve ihtiyarlığın tâkatsızlıkları içinde bulunması dahi, te'lifata noksanlık vermemiştir."[25]

Gerçek cihadı deruhde etmiştir.

"Fakat o elîm acılar, Bediüzzaman'ı asla ye'se düşürmemiş, bilakis öyle küllî ve umumî bir dinî cihada ve dua ve ubudiyete sevk etmiştir ki: "Kurtuluşun çare-i yegânesi, Kur'ana sarılmaktır." demiş ve sarılmış."[26]

"Tarihte eşine rastlanmayan bir istibdad-ı mutlak ve eşedd-i zulüm altında ve dehşetli bir esaret içinde bırakılan ve kendini ve eserlerini imha etmeye çalışan din düşmanlarına mukabil, bir şahs-ı manevî olan Bediüzzaman Said Nursî, Resul-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) Efendimizin sünnetine tam ittiba' ederek yaptığı dinî cihad-ı ekberinde, beşer tarihinde misli

görülmemiş bir tarzda muvaffak ve muzaffer olmuştur.”[27]

“Evet Bediüzzaman Said Nursî'ye, yalnız âlem-i İslâm değil, Hristiyan dünyası da medyun ve minnettardır ki; dinsizliğe karşı umumî cihadında mazhar olduğu muvaffakiyet ve galibiyetten dolayı Roma'daki Papa dahi, kendisine resmen tebrik ve teşekkürname yazmıştır.”[28]

Düşmanı içten ve kalbinden fethederek öldürmekle cehenneme göndermemiş,İslâma teveccühünü sağlayarak yönünü cennete çevirmiştir.

Cihaddan amaç düşmanın şerrini ve hücumunu defetmektir.

“Cihadda hayr-ı kesîr var ki, İslâm küffarın istilasından kurtulur.”[29]

“İşte kömür gibi olan ervah-ı safileyi, elmas gibi olan ervah-ı âliyeden temyiz ve tefrik için, şeytanların hilkatıyla ve sırr-ı teklif ve ba's-i enbiya ile, bir meydan-ı imtihan ve tecrübe ve cihad ve müsabaka açılmış. Eğer mücahede ve müsabaka olmasaydı, maden-i insaniyetteki elmas ve kömür hükmünde olan istidadlar, beraber kalacaktı. A'lâ-yı illiyyîndeki Ebu Bekr-i Sıddık'ın ruhu, esfel-i safilîndeki Ebu Cehl'in ruhuyla bir seviyede kalacaktı.”[30]

“Tevrat'ın diğer bir âyeti daha:«

İşte şu âyet gösteriyor ki: "Sahib-üs seyf ve cihada memur bir peygamber gelecektir." Kadîb-i Hadîd, kılıç demektir. Hem ümmeti de onun gibi sahib-üs seyf, yani cihada memur olacağını, Sure-i Feth'in âhirinde

âyeti, İncil'in şu âyeti gibi, başka âyetlerine işaret edip, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm sahib-üs seyf ve cihada memur olduğunu İncil ile beraber ilân ediyor.”[31]

“Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm demiş:

buyurmuştur. Hem İncil'de, Esmâ-i Nebevîden "Sahib-ül Kadîbi ve-l Herave" yani "seyf ve asâ sahibi." Evet sahib-üs seyf enbiyalar içinde en büyüğü; ümmetiyle cihada memur, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dır.” [32]

Cihadı manevi cihad olarak değerlendiren Bediüzaaman[33],bu zamanda asayiş ve emniyeti muhafaza etmek gerektiğini söyleyip,talebelerine müsbet hareket dersini vermekte,güç ve kuvvetin dahilde sarfedilemeyeceğini bildirmektedir.

“Herkes; kendi âleminde bir kumandan olduğundan, âlem-i asgarında cihad-ı ekber ile mükelleftir ve ahlâk-ı Ahmediye ile tahalluk ve sünnet-i nebeviyyeyi ihya ile muvazzaftır.”[34]

“Amma maddî cihadın muktezası ise; o vazife şimdilik bizde değildir. Evet ehline göre kâfirin veya mürtedin tecavüzatına sed çekmek için topuz lâzımdır. Fakat iki elimiz var. Eğer yüz elimiz de olsa, ancak nura kâfi gelir. Topuzu tutacak elimiz yok!..”[35]

“Zulüm, başına adalet külâhını geçirmiş; hıyanet, hamiyet libasını giymiş; cihada bagy ismi

takılmış, esarete hürriyet namı verilmiş. Ezdad, suretlerini mübadele etmişler.”[36]

Savaşın İslâm alemine fayda değil zarar getireceğini ifade eden Bediüzzaman: “Biz, ferec ve ferah ve sürur ve fütihat isteriz. Fakat kâfirlerin kılıncı ile değil. Kâfirlerin kılıncıları başlarını yesin; kılıncılarından gelen faide bize lâzım değil. Zâten o mütemerrid ecnebilerdir ki, münafıkları ehl-i imana musallat ettiler ve zındıkları yetiştirdiler. Hem harb belası ise hizmet-i Kur'aniyemize mühim bir zarardır. Bizim en fedakâr ve en kıymetdar kardeşlerimizin ekserisi kırkbeşten aşağı olduğundan, harb vasıtasıyla vazife-i kudsiye-i Kur'aniyeyi bırakıp askere gitmeye mecbur olacaktılar.”[37]

Bununla beraber bir çok masumun yanacağı veya bir tarafa meyille zulme ortak olunabileceğini ifade etmiştir.[38]

Osmanlıyı cihadında muvaffak kılan sır; topraklarını genişletmek değil, Allah'ın yüce adını yaymak olmuştur. “Meşhurdur ki: Bir zaman İslâm kahramanlarından ve Cengiz'in ordusunu müteaddid defa mağlub eden Celaledin-i Harzemşah harbe giderken, vüzerası ve etbai ona demişler: "Sen muzaffer olacaksın, Cenab-ı Hak seni galib edecek." O demiş: "Ben Allah'ın emriyle, cihad yolunda hareket etmeye vazifedârım, Cenab-ı Hakk'ın vazifesine karışmam; muzaffer etmek veya mağlub etmek onun vazifesidir." İşte o zât bu sırr-ı teslimiyeti anlamasıyla, hârika bir surette çok defa muzaffer olmuştur.”[39]

“Evet evvelâ: Başta - cümlesi, makam-ı cifrî ve ebcedî ile bin üçyüz elli (1350) tarihine parmak basar ve mana-yı işarî ile der: Gerçi o tarihte, dini dünyadan tefrik ile dinde ikraha ve icbara ve mücahede-i diniyeye ve din için silâhla cihada muarız olan hürriyet-i vicdan, hükûmetlerde bir kanun-u esasî, bir düstur-u siyasî oluyor ve hükûmet lâik cumhuriyete döner. Fakat ona mukabil manevî bir cihad-ı dinî, iman-ı tahkikî kılıncıyla olacak. Çünkü dindeki rüşd-ü irşad ve hak ve hakikatı gözlere gösterecek derecede kuvvetli bürhanları izhar edip tebyin ve tebeyyün eden bir nur Kur'an'dan çıkacak diye haber verip, bir lem'a-i icaz gösterir.”[40]

“Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var. Ve siyaset âleminde, diyanet âleminde, saltanat âleminde, cihad âlemindeki çok dairelerde icraatları olduğu gibi..”[41]

“«nin ye tercihan zikrinden anlaşılıyor ki; sefk, zulmen yapılan katildir. Bu ise fesada daha münasibdir. Çünkü katlin ifade ettiği mana, katlin mubah kısmına da şamildir. Cihadda veya bir cemaati kurtarmak için yapılan katiller gibi ki; bu katil, fesada münasib olmaz.”[42]

“İnsanın Allah'a karşı ubudiyet, vazifesidir. Terk-i kebaire takvasıdır. Nefis ve şeytanla uğraşması, cihadıdır.”[43]

“Kâfir ve münafıkların Cehennem'de yanmalarını ve azab ve cihad gibi hâdiseleri kendi şefkatine sığdırmamak ve tevile sapsak; Kur'anın ve edyan-ı semaviyenin bir kısm-ı azîmini inkâr ve tekzib olduğu gibi, bir zulm-ü azîm ve gayet derecede bir merhametsizliktir. Çünkü masum hayvanları parçalayan canavarlara himayetkârane şefkat etmek, o bîçare hayvanlara şedid bir gadir ve vahşi bir vicdansızlıktır. Ve binler müslümanların hayat-ı ebediyelerini mahveden ve yüzer ehl-i imanın sû-i akibetine ve müdhiş günahlara sevkeden adamlara şefkatkârane tarafdâr olmak ve merhametkârane cezadan kurtulmalarına dua etmek, elbette o

mazlum ehl-i imana dehşetli bir merhametsizlik ve şeni' bir gadirdir.”[44]

“Haricî tecavüze karşı kuvvetle mukabele edilir. Çünkü düşmanın malı, çoluk-çocuğu ganîmet hükmüne geçer. Dâhilde ise öyle değildir. Dâhildeki hareket müsbet bir şekilde manevî tahribata karşı manevî, ihlas sırrı ile hareket etmektir. Hariçteki cihad başka, dâhildeki cihad başkadır. Şimdi milyonlar hakikî talebeleri Cenab-ı Hak bana vermiş. Biz bütün kuvvetimizle dâhilde ancak asayiş muhafaza için müsbet hareket edeceğiz. Bu zamanda dâhil ve hariçteki cihad-ı maneviyedeki fark, pek azîmdir.”[45]

“Hem dâhildeki cihad-ı manevî; manevî tahribata karşı çalışmaktır ki; maddî değil, manevî hizmetler lâzımdır.” [46]

“cihad-ı haricîyi, şeriat-ı garrânın berâhin-i katiasının elmas kılınçlarına havale edeceğiz; zira, medenîlere galebe çalmak, ikna iledir; söz anlamayan vahşiler gibi icbar ile değildir. Biz muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur!...”[47]

“Eskidenberi İ'lâ-yı Kelimetullah ve beka-yı istiklâliyet-i İslâm için farz-ı kifaye-i cihadı deruhte ile, kendini yekvücut olan Âlem-i İslâma fedaya vazifedar ve hilâfete bayraktar görmüş olan bu devlet-i İslâmiyenin felâketi, Âlem-i İslâmın saadet-i müstakbelesiyile telâfi edilecektir.”[48]

Anarşi

“Alâmet-i kıyametten olan Ye'cüc ve Me'cuce ve Sedde dair, bir risalede bir derece tafsilen yazdığımından ona havale edip şurada yalnız şunu deriz ki: Eskiden Mançur, Moğol ünvanıyla içtimaat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden taifeler ve Sedd-i Çinî'nin yapılmasına sebebiyet verenler, kıyamete yakın yine anarşistlik gibi bir fikirle medeniyet-i beşeriyeyi zîr ü zeber edecekleri, rivayetlerde vardır.”[49]

“O dehşetli beladan birisi: Hristiyan Dinini mağlub eden ve anarşiliği yetiştiren, şimalde çıkan dehşetli dinsizlik cereyanı bu vatanı manevî istilâsına karşı Risale-i Nur bir sedd-i Zülkarneyn gibi bir sedd-i Kur'anî vazifesini görebilir.”[50]

“Evet komünist perdesi altında anarşistliğin, emniyet-i umumiyeyi bozmağa dehşetli çalışmasına karşı, Risale-i Nur ve şakirdleri iman-ı tahkikî kuvvetiyle bu vatanın her tarafında o müdhiş ifsadı durduruyor ve kırıyor.”[51]

“Bu vatanın ve bu milletin hayat-ı içtimaiyesi bu acib zamanda anarşilikten kurtulmak için beş esas lâzım ve zarurîdir: Hürmet, merhamet, haramdan çekinmek, emniyet, serseriliği bırakıp itaat etmektir.”[52]

“Hem beklerdim ki; "vatanımızda anarşiliğe inkılab eden komünist tehlikesine karşı Nurların hizmeti ne derecededir ve bu mübarek vatan bu dehşetli seyelandan nasıl muhafaza edilecek?" gibi dağ misillü mes'elelerin sorulmasının lüzumu varken, sinek kanadı kadar ehemmiyeti olmayan ve hiç bir medar-ı mes'uliyet olmayan cüz'î ve şahsî ve garazkârların iftiralarıyla habbe,

kubbeler yapılmış ..."[53]

"kırk seneden beri İslâmiyet ve iman aleyhinde çalışan gizli bir zındıka komitesi ve bu vatanda anarşiliği yetiştiren bir nevi bolşevizm namına bilerek veya bilmeyerek bizimle bir mücadeledir ki, üç mahkeme cem'iyetçilik cihetinde bütün Nurcuların ve Nur risalelerinin beraetlerine karar vermişler." [54]

"din terbiyesi olmasa, Müslümanlarda istibdad-ı mutlak ve rüşvet-i mutlakadan başka çare olamaz. Çünkü nasıl bir Müslüman, şimdiye kadar hakikî Yahudi ve Nasrani olmaz belki dinsiz olur, bütün bütün bozulur. Öyle de bir Müslüman, Bolşevik olamaz. Belki anarşist olur, daha istibdad-ı mutlakdan başka idare edilmez." [55]

"şimaldeki dehşetli anarşistlik tohumu saçan ve nesil ve milliyeti mahveden ve herkesin çocuklarını kendine alıp karabet ve milliyeti izale eden ve medeniyet-i beşeriyeyi ve hayat-ı içtimaiyeyi bütün bütün bozmağa yol açan kızıl tehlikeyi kabul etmekle ancak Nur şakirdlerine medar-ı mes'uliyet cem'iyet namını verebilir." [56]

"Kur'anın lisan-ı semavîsinde Ye'cüc ve Me'cüc namı verilen Mançur ve Moğol kabileleri, eski zamanda Çin-i Maçin'den bir kısım başka kabileleri beraber alarak kaç defa Asya ve Avrupa'yı herc ü merc ettikleri gibi, gelecek zamanlarda dahi dünyayı zîr ü zeber edeceklerine işaret ve kinayedir. Hattâ şimdi de komünistlik içindeki anarşistin ehemmiyetli efradı onlardandır. Evet, ihtilâl-i Fransavîde hürriyetperverlik tohumuyla ve aşılmasıyla sosyalistlik türedi, tevellüd etti. Ve sosyalistlik ise bir kısım mukaddesatı tahrib ettiğinden, aşıladığı fikir bilâhere bolşevikliğe inkılab etti. Ve bolşeviklik dahi çok mukaddesat-ı ahlâkiye ve kalbiye ve insaniyeyi bozduğundan, elbette ettikleri tohumlar hiç bir kayıd ve hürmet tanımayan anarşistlik mahsulünü verecek. Çünkü kalb-i insanîden hürmet ve merhamet çıksa; akıl ve zekâvet, o insanları gayet dehşetli ve gaddar canavarlar hükmüne geçirir, daha siyasetle idare edilmez. Ve anarşistlik fikrinin tam yeri ise; hem mazlum kalabalıklı, hem medeniyette ve hâkimiyette geri kalan çapulcu kabileler olacak. Ve o şeraite muvafık insanlar ise, Çin-i Maçin'de kırk günlük bir mesafede yapılan ve acaib-i seb'a-i âlemden birisi bulunan Sedd-i Çinî'nin binasına sebebiyet veren Mançur ve Moğol ve bir kısım Kırgız kabileleridir ki, Kur'an'ın mücmel haberini tefsir eden Zât-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) mu'cizane ve muhakkikane haber vermiş." [57]

"Sedd-i Zülkarneyn'in tahribiyle, Ye'cüc ve Me'cücülerin dünyayı fesada vermesi gibi; şariat-ı Muhammediye (A.S.M.) olan sedd-i Kur'anînin tezelzülüyle de Ye'cüc ve Me'cüc'den daha müdhiş olarak ahlâkta ve hayatta zulmetli bir anarşilik ve zulümlü bir dinsizlik fesada ve ifsada başlıyor." [58]

Hadiste:"7193 - Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselâm buyurdular ki:"Ye'cüc ve Me'cüc (seddi) her gün kazarak nihayet güneşin ışığını görmeye yakın, başlarındaki kişi onlara: "Haydi dönün, kazımıza yarın devam ederiz!" der. Allah Teâla hazretleri, sabah oluncaya kadar seddi eski güçlü haline iade eder. Bu hal onların müddetleri doluncaya kadar devam edecek. Vakit dolup da Allah onları insanların üzerine göndermek istediği zaman, aynı şekilde yine kazacaklar, güneşin ışığını görecekleri gedik açılacağı zaman, başlarındaki "haydi dönün inşaallah yarın kazmaya devam ederiz" diyecek. Onlar da "inşaallah!" diyecekler; ertesi günü gelecekler. Bu sefer seddi bıraktıkları gibi bulacaklar. Yine kazacaklar,

bu sefer insanların üzerine çıkacaklar ve (uğradıkları) suyu içip tüketecekler. İnsanlar, onlara karşı kalelerine çekilecekler. Bu sefer onlar da oklarını göğe atacaklar. Okları, üzeri kanlı olarak geri dönecek. Bunun üzerine Yecüc ve Mecüc: "Biz yeryüzündeki insanları kahrettik ve göktekilere de galebe çaldık" diyecekler. Sonra Allah, onların enselerine musallat olacak deve kurtlarını gönderecek, bunlarla onları öldürecek." Resûlullah aleyhissalatu vesselam devamla dedi ki: "Nefsim elinde olan Zât-ı Zülcelâl'e yemin olsun ki, yerdeki hayvanlar onların etlerini yemek suretiyle muhakkak ki iyice semirecek ve memeleri sütle dolacaktır."

"Değil Müslümanlarla, belki dindar Hristiyanlarla dahi dost olup adaveti bırakmağa çalışıyorum. Harb-i Umumî ve komünizm altındaki anarşistlik tehlike ve tahribatlarının lisan-ı haliyle "Dünya fânidir, firaklarla doludur. Ey insanlar adaveti bırakınız, Kur'an dersini dinleyip birleşiniz; yoksa sizi mahvedeceğiz" diye beyanıla bu zamanın şartları ve îcabları karşısında tarz-ı hizmeti yine Kur'anın nuruyla göstererek hakîmane irşadın ve tevfik-i İlahiyeye muvafık hareketle isabetli hizmetin îfası gibi noktalardan Risale-i Nur'un lüzum ve ehemmiyetini tebarüz ettiriyor."[59]

"Biz, bütün kuvvetimizle anarşiliğe bir sedd-i Zülkarneyn gibi bir sedd-i Kur'anî tesisine çalışıyoruz. Bize ilişenler, anarşilik ve belki komünistliğe zemin ihzar ediyorlar."[60]

"Birinci tehlike: Bu memlekette, hariçten kuvvetli bir surette girmeğe çalışan anarşiliğe karşı sed çekmek."[61]

"doğrudan doğruya hakaik-i Kur'aniye ve imaniyeyi tervice çalışmazsanız, size kat'iyyen haber veriyorum ve kat'î hüccetlerle isbat ederim ki; âlem-i İslâmın muhabbet ve uhuvveti yerine, dehşetli bir nefret ve kahraman kardeşi ve kumandanı olan Türk milletine bir adavet ve şimdi âlem-i İslâmı mahva çalışan küfr-ü mutlak altındaki anarşiliğe mağlub olup, âlem-i İslâmın kal'ası ve şanlı ordusu olan bu Türk milletinin parça parça olmasına ve şark-ı şimalîden çıkan dehşetli ejderhanın istila etmesine sebebiyet verecek."[62]

"komünistlik, masonluk, zındıklık, dinsizlik; doğrudan doğruya anarşistliği intac ediyor."[63]

"Şimdi bu zamanda en büyük tehlike olan zındıka ve dinsizlik ve anarşilik ve maddiyyunluğa karşı yalnız ve yalnız tek bir çare var: O da Kur'anın hakikatlarına sarılmaktır. Yoksa koca Çin'i, az bir zamanda komünistliğe çeviren musibet-i beşeriye; siyasî, maddî kuvvetler ile susmaz. Yalnız onu susturan hakikat-ı Kur'aniyedir."[64]

"Eskiden Hristiyan devletleri bu ittihad-ı İslâma tarafdard değildiler. Fakat şimdi komünistlik ve anarşistlik çıktığı için; hem Amerika, hem Avrupa devletleri Kur'ana ve ittihad-ı İslâma tarafdard olmağa mecburdurlar."[65]

"Anarşi hiçbir hakkı tanımaz, insanıyet seciyelerini canavar hayvanların seciyesine çevirir. Âhırzamanda gelecek Ye'cüc ve Me'cücün komitesi, anarşistler olduğuna Kur'an işaret ediyor."[66]

"Üstadımız diyor: "Madem iman hizmetinde ihlas-ı etemle, anarşiliği durdurmakla, asayışı muhafaza etmekle sabır ve tahammül gerektir. Ben de bunun için rahatımı, haysiyetimi feda ediyorum. Onları da helâl ediyorum."[67]

"Eğer Demokrat Parti düşse, ya Halk Partisi veya Millet Partisi iktidara gelecek. Halbuki Halk Partisi, İttihadçıların bozuk kısmının cinayetleri ve hem cumhuriyetin birinci reisinin Sevr Muahedesiyle ve çok siyasî desiselerin icbarıyla, onbeş senede yaptığı icraatının kısm-ı a'zamı tamamıyla eski partiye yüklendiği için, bu asil Türk milleti ihtiyarıyla o partiyi kat'iyen iktidara getirmeyecek. Çünkü Halk Partisi iktidara gelecek olursa, komünist kuvveti aynı partinin altında bu vatana hâkim olacaktır. Halbuki bir Müslüman kat'iyen komünist olamaz, anarşist olur. Bir Müslüman hiçbir zaman ecnebilerle mukayese edilemez. İşte bunun için hayat-ı içtimaiye ve vatanımıza dehşetli bir tehlike teşkil eden bu partinin iktidara gelmemesi için, Demokrat Parti'yi, Kur'an ve vatan ve İslâmiyet namına muhafazaya çalışıyorum" dedi."[68]

"âleme ve nev'-i beşere rahmet olmasına bir nükte, bir işaretir ki; o manevî cehennemden dünyada da onları bir derece kurtarmış. Halbuki şimdi fen ve felsefenin dalalet kısmı; yani Kur'anla barışmayan, yoldan çıkmış, Kur'ana muhalefet eden kısmı, küfr-ü mutlakı komünistler tarzında neşre başladılar. Komünistlik perdesinde anarşistliği netice verecek bir surette münafıklar, zındıklar vasıtasıyla ve bazı müfrit dinsiz siyasetçiler vasıtasıyla neşir ile aşılamağa başlandığı için; şimdiki hayat, dinsiz olarak kabil değildir, yaşamaz. "Dinsiz bir

millet yaşamaz" hükmü bu noktaya işaretir. Küfr-ü mutlak olduğu zaman, hakikat-ı halde yaşanmaz. Onun için Kur'an-ı Hakîm, bu asırda bir mu'cize-i maneviyesi olarak Risale-i Nur şakirdlerine bu dersi vermiş ki; küfr-ü mutlakı, anarşistliğe karşı sed çeksin. Hem çekmiş. Evet Çin'i, hem yarı Avrupa'yı ve Balkan'ları istilâ eden bu cereyana karşı bizi muhafaza eden Kur'an-ı Hakîm'in bu dersidir ki; o hücumu karşı sed çekmiş, bu suretle o tehlikeye karşı çare bulmuştur."[69]

"Bu memlekette, bu asırda, bu milleti anarşilikten, tereddidi ve tedenni-i mutlakı kurtaracak yegâne çâre, Risalet-ün-Nurun esasatıdır."[70]

"Bizim îman derslerimiz anarşiye karşıdır, bozgunculuğa karşıdır, farmasonlara ve komünistlere karşıdır."[71]

"Hakikî bir Müslüman, samimî bir mü'min hiçbir zaman anarşiye ve bozgunculuğa taraftar olmaz. Dinin şiddetle menettiği şey fitne ve anarşidir. Çünkü, anarşi hiçbir hak tanımaz. İnsanlık seciyelerini ve medeniyet eserlerini canavar hayvanlar seciyesine çevirir ki, bunun âhir zamanda "Ye'cüc" ve "Me'cüc" komitesi olduğuna Kur'ân-ı Hakîm işaret buyurmaktadır."[72]

"Bir mekteb-i irfan olan Risale-i Nur'un müellifi ve şâkirdleri âsayişin, nizam ve intizamın fahrî ve mânevî bekçileridir. Mânevî sahada, kalplerde ve dimağlarda anarşinin, bozgunculuğun kalkmasına çalışmaktadırlar."[73]

"Hayattaki düsturu, cidal kıtal yerine, düstur-u teavündür. O düsturun şe'nidir ittihad ve tesanüd; hayatlanır cemaat."[74]

"@«Z[-4 : Kuvve-i şeheviye ile Arz'da fesad hasıl olur, kuvve-i gazabiyenin tecavüzüyle katl ü kitle mahal olur. Halbuki Arz, takva üzerine tesis edilmiş bir mescid hükmündedir."[75]

"Evet ey insan! Sende iki cihet var: Birisi, icad ve vücud ve hayır ve müsbet ve fiil cihetidir.

Diğeri; tahrib, adem, şer, nefy, infial cihetidir. Birinci cihet itibariyle; arıdan, serçeden aşağı.. sinekten, örümcekten daha zaıfsın. İkinci cihet itibariyle; dağ, yer, göklerden geçersin. Onların çekindiği ve izhar-ı acz ettikleri bir yükü kaldırırsın. Onlardan daha geniş, daha büyük bir daire alırsın. Çünkü sen iyilik ve icad ettiğin vakit, yalnız vüs'atin nisbetinde, elin ulaşacak derecede, kuvvetin yetişecek mertebede iyilik ve icad edebilirsin. Eğer fenalık ve tahrib etsen, o vakit fenalığın tecavüz ve tahribin intişar eder.”[76]

“Beşeriyeti dehşetli sadmelere uğratan, tehdid eden anarşiliğin ifsad ve tahribin yegâne çaresi ancak ve ancak İlahî, semavî bir dinin ezeli ve ebedî hakikatlarıdır, hakikat-ı İslâmiyettir. Risale-i Nur, hakikat-ı İslâmiye ve Kur'anıyeyi müsbet ve müdellel bir şekilde insanlığın nazar-ı tahkikine arz ve ifade etmektedir.”[77]

“Mesleğimiz, müsbet hareket etmektir. Değil mübareze, belki başkaları düşünmeye de mesleğimiz müsaade etmiyor.”[78]

Hayatı boyunca en küçük bir harekete bile tahammül edemeyen Bediüzzaman, hizmetin hatırına en büyük tehdi ve hücumu aldırış etmemiş, bir bekçi ve jandarmanın dahi çıkmayacağını, sözüne aynen uymuş, menfi hareketten kaçınmıştır.

“Ben eskiden beri tahakküme ve terzile karşı boyun eğmemişim. Hayatımda tahakkümü kaldırmadığım, bir çok hâdiselerle sabit olmuş. Meselâ: Rusya'da kumandana ayağa kalkmamak, Divan-ı Harb-i Örfi'de i'dam tehdidine karşı mahkemedeki paşaların suallerine beş para ehemmiyet vermediğim gibi, dört kumandanlara karşı bu tavrım tahakkümlere boyun eğmediğimi gösteriyor. Fakat bu otuz senedir müsbet hareket etmek, menfi hareket etmemek ve vazife-i İlahiyeye karışmamak hakikatı için; bana karşı yapılan muamelelere sabırla, rıza ile mukabele ettim. Cercis (A.S.) gibi ve Bedir, Uhud muharebelerinde çok cefa çekenler gibi sabır ve rıza ile karşıladım.”[79]

“Zaman, zemin, Risale-i Nur'un müsbet mesleği, ehl-i bid'a ile değil fiilen, belki fikren ve zihnen dahi meşgul olmağa müsaade etmez. İhtiyat her vakit lâzım.”[80]

“Şimdiye kadar gizli münafıklar, Risale-i Nur'a kanunla, adliye ile ve asayiş ve idare noktasından hükümetin bazı erkânını iğfal edip tecavüz ediyorlardı. Biz müsbet hareket ettiğimiz için, mecburiyet olduğu zaman tedafüî vaziyetinde idik. Şimdi plânları akîm kaldı. Bilakis tecavüzleri Risale-i Nur'un dairesini genişlettirdi.”[81]

“Risale-i Nur'un bu vatan ve millete temin ettiği asayiş ve emniyettir ki; İslâm memleketlerinde, hususan Fas'ta, Mısır ve Suriye ve İran gibi yerlerde vuku' bulan dâhilî karışıklıkların bu vatan da görülmemesidir. İşte nası ki bu vatan ve millette Risale-i Nur -emniyet ve asayişin ihlâline sair memleketlerden daha ziyade esbab bulunmasına rağmen- asayışı temin etmesi gösteriyor ki; o Doğu Üniversitesi'nin tesisi, beşeri müsâlemet-i umumiyyeye mazhar kılacaktır. Çünkü şimdi tahribat manevî olduğu için ona mukabil tamirci manevî bir atom bombası lâzımdır. İşte bu zamanda tahribatın manevî olduğuna ve ona karşı mukabelenin de ancak tamirci manevî atom bombasıyla mümkün olabileceğine kat'î bir delil olarak üniversitenin mebd'e' ve çekirdeği olan Risale-i Nur'un bu otuz sene içerisinde Avrupa'dan gelen dehşetli dalalet ve felsefe ve dinsizlik hücumlarına bir sed teşkil etmesidir. O manevî tahribata karşı Risale-i Nur tamirci ve manevî bir

atom bombası olmuş.”[82]

“Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-yı İlahîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i İlahiyeye karışmamaktır. Bizler asayîşi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde herbir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz.”[83]

“Biz dünyaya bakmıyoruz. Baktığımız vakitte onlara yardımcı olarak çalışıyoruz. Asayîşi muhafazaya müsbet bir şekilde yardım ediyoruz. İşte bu gibi hakikatlar itibariyle, bize zulüm de etseler hoş görmeliyiz.”[84]

“Kardeşlerim! Hastalığım pek şiddetli, belki pek yakında öleceğim veyahut bütün bütün konuşmaktan -bazan men'olduğum gibi- men' edileceğim. Onun için benim Nur âhîret kardeşlerim, ehven-üş şerr deyip bazı bîçare yanlışların hatalarına hücum etmesinler. Daima müsbet hareket etsinler. Menfî hareket vazifemiz değil. Çünkü dâhilde hareket menfîce olmaz. Madem siyasetçilerin bir kısmı Risale-i Nur'a zarar vermiyor, az müsaadekârdır; ehven-üş şerr olarak bakınız. Daha a'zam-üş şerden kurtulmak için; onlara zararınız dokunmasın, onlara faideniz dokunsun.”[85]

“Vatan ve millet düşmanları, gizli dinsizler, bahanelerle hücumla geçip aleyhte tahriklerde bulduklarını; "Fakat biz müsbet hareket etmeye mecburuz. Elimizde Nur var, siyaset topuzu yok. Yüz elimiz de olsa, ancak Nura kâfi gelir" diyerek Nur'un din düşmanlarını mağlûp edeceğinden müsbet hareket etmenin atom bombası gibi tesiri bulunduğundan, Risale-i Nur'un siyasetle hiçbir alâkası bulunmadığını; mesleğimizin en büyük esasının ihlâs olduğunu, rıza-i İlahîden başka hiçbir maksat ittihaz edilemeyeceğini, Nur'un kuvvetinin işte bu olduğunu; ihlâsla, müsbet hareket etmekle inayet ve Rahmet-i İlahîyenin Risale-i Nur'u himaye edeceğini.. ilâ âhir.. beyan ederdi.”[86]

“Bu zamanda fen ve felsefeden gelen dalâlet ve şüpheleri Risale-i Nur kökünden kesmiştir. Risale-i Nur bunu yaparken de müsbet bir usûl takip etmiştir.”[87]

“Üstadımız sık sık der ki: Mesleğimiz müsbettir; menfî hareketten Kur'ân bizi menediyor.”[88]

“Evet İstanbul siyaseti İspanyol gibi bir hastalıktır. Fikri hezeyanlaştırır. Biz müteharrîk-i bizzât değiliz. Bilvasıta müteharrîkiz. Avrupa üflüyor, biz burada oynuyoruz. O tenvim ile telkin eder. Biz kendimizden hayal edip, esammane tahribimizde eser-i telkini icra ederiz. Mademki menba' Avrupa'dadır. Gelen cereyan, ya menfî veya müsbettir. Menfîye kapılan, harf gibi yahut tarif edilir. Demek bütün harekâtı, bizzât haric hesabına geçer. Çünkü iradesi hükümsüzdür. Hulûs-u niyeti faide vermez.”[89]

Üç büyük savaş olan Bedir,Uhud,Hendek savaşlarında saldıran taraf müşrikler olmuş,Peygamberimiz ve müslümanlar müdafaada bulunmuşlardır.

Savaşı benimsemeyen Peygamberimiz:”Ey insanlar,düşmanla karşılaşmayı temenni etmeyin,Allahtan âfiyet dileyin. Ancak karşılaşacak olursanız sabredin,bilinki cennet kılıçların gölgesindedir.”

İslâmda Cihad

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 04:41 -

Kavga ederken dahi yüze vurmaktan sakındıran bir peygamber ve onun dininin ne kadar müsbet bir din olduğu anlaşılır.

Cihad;zulüm ve terör değil,mazlumun hakkını korumak,zalimi cezalandırmak,hak ve doğruyu hakim kılmak amacıyla gösterilen cehd ve gayrettir.

İslâmı yaşamak ve yaşatmak,bunun içinde mani olacak manileri defetmek veya bu amaçla hicret etmektir.

Cihad'da kin ve intikam yoktur. Asrı saadette,müslümanların safında Kuzmanda savaşa katılır. Peygamberimiz ise onun kahramanca dövüşmesine karşı;-Kuzman cehennemliktir-diye tekrarlar ifade eder. Ve Kuzman yaralanır,atından düşer. Bunu takib etmekte olan bir sahabi için hikmetini anlamak amacıyla yanına yaklaşır tebrik eder. Kuzman ise bunu Allah rızası için yapmadığını,kabilesinin şanını yükseltmek amacıyla yaptığını söyleyerek,artan acıya dayanamayıp,kendi damarını kesip intihar eder. Rasulullahı tasdik etmiş olur. Çünkü burada Allah rızası ve İla-yı kelimetullah yoktur.

Eğer savaşmak ve savaş için hazırlık yapmak bir terörist hareket olarak değerlendirilecek olmuş olsaydı,bugün dünyada terörist olmayan devlet olmazdı.

Bugün ABD,Bush kendisine karşı yapılan faaliyetlere karşı bir Haçlı seferi düzenliyor yani Crusade;hem Haçlı seferleri anlamına hemde bir ilke için mücadele ve savaş vermek anlamına.

Veya; İtalyan başbakanı Silvio Berlusconi'nin söylediği-İslâm-karşısı'sözler ki: "İnsan haklarına ve dine saygı duyulmasını garanti eden, ülkelerimizdeki zenginliğin de temelinde yatan değerlerin oluşturduğu uygarlığımızın üstünlüğünden kuşukumuz olmamalı. İslâm Dünyası'nda böyle bir saygı yok ve bu sebeple geri. Üstün değerlere sahip Batı yeni insanları Batılaştırıp (Occidentalize) fethetmek zorunda. Komünist Dünya ile İslâm Dünyası'nın bir bölümünde bu oldu, ama maalesef İslâm Dünyası'nın bir bölümü 1400 yıl geride."

Ve:"Batı uygarlığı İslâm uygarlığından üstündür."sözüne tüm batı dünyası ahmakça ve cahilce sözler olarak değerlendirirse,bu kimseler bunu bir ideal uğruna söylemişlerdir.

Bir müslümanında inancı uğruna, müsbet olarak yaptığı cehd ve gayret cihad olarak değerlendirilmektedir.

Yahudi dünyası 1992 yılında 500. yıllarını kutladılar. Çünkü 1492'de hristiyan batılılar onları İspanyadan kovunca Osmanlı onlara kucak açtı.

Bir batılının dediği gibi;Osmanlının girdiği yerlere bizler girmiş,onlar orada bulunmuş olsaydı,onlardan eser kalmazdı.

Haçlı seferleri gibi bir zulmü başlatan batı,Selahaddin-i Eyyubi gibi,1514-1917'ye kadar sürecek olan Kudüsü kazandırmış,onun gibi kahramanları çıkartmıştır.

Dünden bugüne batı tüm senaryolarını,ilhamlarını tevrat ve incile dayandırmaktadır.

Değerlendirmeleride o yöndedir.

Anarşi deyince Yecüc ve Mecüc akla gelir.

H.z.Ebu Hureyre:H.z. Peygamber'in (a.s.): "Bu gün Ye'cüc ve Me'cüc seddinden şunun gibi bir delik açıldı" buyurdu. Ravi Vuheyb, eliyle doksan işaretini yapmıştır.

Sahih-i Müslim'deki hadis numarası [Sadece Arapça]: 5130

H.z. İbn-i Amr RA;"Ye'cüc ve Me'cüc, Adem AS'ın sulbündendir. Şayet onlar insanlar üzerine gönderilirse insanların yaşayışlarını ifsad ederler. Onlardan hiç kimse geride bin veya daha fazla zürriyet bırakmadıkça ölmez. O Ye'cüc ve Me'cüc'ün arkasından üç ümmet daha olacaktır. Te'vil, Te'ris ve Mensek.

H.z. Ebû Hüreyre RA;"Kıyamet kopmaz, ilim kabz olunmadıkça, zelzeleler çoğalmadıkça, zamanda yakınlık olmadıkça, fitneler zahir olmadıkça, herc çoğalmadıkça ki, o öldürmedir ve aranızda mal çoğalır, taşar."

H.z. Ebû Hüreyre RA;"Size benden sonra dört fitne gelecektir, dördüncüsü geldiğinde kulağa bir şey girmez, göz görmez ve her tarafı fitne sarar. Ümmet bir belâyaya mübtelâ olur, yılanın çöreklenmesi gibi. Öyle ki onda ma'ruf inkâr edilir, münker ma'ruf sayılır. Ve bu fitnede insanların bedeni öldüğü gibi, kalbleri de ölür."

MEHMET ÖZÇELİK

[1] Bakara.190,193,218,244,Ai-i İmran.142,195,Nisa.74-76,Mâide.35,Enfal.39,Tevbe.14-16,20,73,Hac.78,Furkan.52,Ankebut.69, Muhammed.4,Hucurat.15,Saf.10-14.

[2] Bakara.190-192,Tevbe.13-14,81,90,Hac.39,Fetih.15-16.

[3] Bakara.190-192.

[4] Bakara.216,Nisa.74-75,84,Tevbe.123.

[5] Bakara.194,217,Mâide.2,Tevbe.5,36-37.

[6] Nisa.71,Tevbe.41.

[7] Ahzab.22-24,Feth.29.

[8] Nisa.84,Enfal.65.

İslâmda Cihad

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 04:41 -

[9] Al-i İmran.200.

[10] Saf.4.

[11] Enfal.47.

[12] Nisa.71,Enfal.60,Tevbe.46,Enbiya.80.

[13]

Bakara.195,207,245,262,Nisa.95,Enfal.60,72,Tevbe.0-22,41-42,88,111,121,Hucurat.15,Hadid.7,10-11,Saf.10-13.

[14] Tevbe-20-22,41.

[15] Nisa.95-96,Tevbe.16,88-89,111,121,Saf.10-13.

[16] Ankebut.6.

[17] Nisa.104.

[18] Hucurat.12,Mümtehine.10.

[19] Hucurat.9.

[20] Tevbe.29,Bak.Konularına Göre Kur'an-ı Kerim Fihristi.N.Yüksel.sh.183-184.

[21] BakKonularına göre Kur'an-ı Kerim Fihristi.N.Yüksel.sh.99,116,183,208.

[22] Aga.7.

[23] Bak.Mürşid.Cd.Cihad bölümü.

[24] Sözler.711,Mektubat.473.

[25] Age.757.

[26] Age.761.

[27] Age.769.

[28] Age.772.

[29] Mektubat.43.

[30] Age.44

İslâmda Cihad

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 04:41 -

[31] Age.167.

[32] Age.170,Lem'alar.32.

[33] Age.412,480,Lem'alar.155,Şualar.271,Barla Lahikası.41,45,110,Emirdağ Lahikası. 2 / 241

[34] Tarihçe-i Hayat.58,53.

[35] Lem'alar.104.

[36] Mektubat. Age.471.

[37] Lem'alar.105.

[38] Bak.Emirdağ Lahikası. 1 / 39.

[39] Age.131,Mesnevi-i Nuriye.170,Emirdağ Lahikası. 2 / 56.

[40] Şualar.271.

[41] Age.590.

[42] İşarat-ül İ'caz.203.

[43] Mesnevi-i Nuriye.224.

[44] Kastamonu Lahikası.75.

[45] Emirdağ Lahikası. 2 / 242.

[46] Age. 2 / 245.

[47] Tarihçe-i Hayat.59.

[48] Age.130.

[49] Sözler.345.

[50] Mektubat.482.

[51] Lem'alar.261.

[52] Şualar.349.

[53] Age.377.

İslâmda Cihad

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 04:41 -

[54] Age.396,447.

[55] Age.516.

[56] Age.540.

[57] Age.588.

[58] Kastamonu Lahikası.149.

[59] Emirdağ Lahikası. 1 / 9.

[60] Age. 1 / 31.

[61] Age. 1 / 128.

[62] Age. 1 / 218.

[63] Age. 2 / 24.

[64] Age. 2 / 54.

[65] Age. 2 / 54.

[66] Age. 2 / 159.

[67] Age. 2 / 200.

[68] Age. 2 / 206.

[69] Age. 2 / 244.

[70] Sikke-i Tasdik-i Ğaybi.185,216.

[71] Tarihçe-i Hayat.652.

[72] Age.653.

[73] Age.654.

[74] Sözlür.712.

[75] İşarat-ül İ'caz.203.

[76] Sözlür.320.

İslâmda Cihad

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 04:41 -

[77] Barla Lahikası.8.

[78] Kastamonu Lahikası.242.

[79] Emirdağ Lahikası. 2 / 241.

[80] Kastamonu Lahikası.251.

[81] Emirdağ Lahikası. 1 / 102.

[82] Emirdağ Lahikası. 2 / 186.

[83] Age. 2 / 241.

[84] Age. 2 / 243.

[85] Age. 2 / 245.

[86] Tarihçe-i Hayat.462.

[87] Age.696.

[88] Age.702.

[89] Sünuhat-Tuluat-İşarat.46.